ΕΤΟΣ Α'. 'Εν Κερκύρᾳ τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1884 Ἀριθμὸς 2

Η ΧΕΛΙΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδίδοται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

Συνδρομὰς δὲν δέχεται, οὔτε διατριβάς.

Περὶ Χωρικῶν.

Ἡ ὠφελιμωτέρα εἰς κάθε τόπον τάξις ἀνθρώπων, εἶναι ἐκείνη τῶν Γεωργῶν, ἥτις πανταχοῦ ἐμψυχώνεται μὲ διαφόρους τρόπους, ποῦ μὲν συσταίνονται τράπεζαι Γεωργικαί, δανείζουσαι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ καὶ μὲ προθεσμίαν, 10, 15, 20 ἐτῶν, ἀλλοῦ ἀφίνωσιν αὐτοὺς ἀφορολογήτους, εἰς ἄλλους τόπους ὁποῦ ὑπάρχει τὸ ἀγροτικὸν σύστημα τῶν μεριδίων, οἱ ἀγροδόται αὐτῶν δανείζουσιν εἰς αὐτοὺς ἄνευ τόκου, καὶ ὑποθηκεύουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας αὐτῶν τὰ προϊόντα των, τὰ πωλοῦσιν ἔπειτα εἰς τὴν ὥραν ὁποῦ ἔχουσι τιμήν, λαμβάνουν τὰ χρήματα προσκαλοῦσι τοὺς ἀγρολήπτας των, λογαριάζουσιν αὐτὰ κρατοῦσι τὸ δάνειόν των, καὶ τοὺς δίδουσι τὸ ὑπόλοιπον, καὶ ὅταν λάβωσιν ἀνάγκην δίδουσιν εἰς αὐτοὺ, πάλιν, καὶ τοιουτοτρόπως δύνανται ἄνευ φροντίδος διὰ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς αὐτῶν, νὰ ἀσχολῶνται εἰς τὰς ἐργασίας των, κατασταίνωντες τοὺς λογγόδεις τόπους, ἀμπελοστάσια, ἐλαιοστάσια, περιβόλια, κήπους κτλ. τοιουτοτρόπως ἀφ' οὗ καταστήσωσι τὸν τόπον ἐκεῖνον νὰ δίδῃ εἰσάδημα, εὐτυχοῦσιν οἱ γεωργοὶ μὲν ἐξ αὐτῶν, ἕκαστος δε ἀγροδότης ἔχει τὸ μερίδιον του καὶ οὗτος εὐχαριστούμενος εἰς τοὺς ἀγρολήπτας του, ἕκαστος δὲ τῶν γεωργῶν διατρίβει μὲ τὸν ἀγροδότην του εἰς τελείαν ἀγάπην μέχρι θανάτου των, ὁποῦ ἐνθυμούμενοι τὴν εἰλικρίνειαν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου, ἢ ὁ ἀγροδότης πρότερον ἀποθνήσκει ἀφίνει λόγον εἰς τοὺς διαδόχους του, νὰ ἀγαπῶσι καὶ βοηθῶσι τοὺς ἐπιμελεῖς καὶ τιμίους ἀγρολήπτας των, ἢ ὁ ἀγρολήπτης ἀφίνει λόγον εἰς τοὺς διαδόχους του, νὰ σέβωνται τὸν εἰλικρινῆ καὶ εὐεργετικὸν αὐτῶν ἀγροδότην καὶ Κύριον, καὶ νὰ εἶναι εἰς αὐτὸν ἀφιερωμένοι ὅπως καὶ ἐκεῖνος ἦτο μέχρι θανάτου του, ἐκ τούτων ἔρχεται μία σταθερὰ καὶ ἀμοιβαία ἀγάπη ἀνεξάλειπτος εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀγροληπτῶν καὶ ἀγροδοτῶν καὶ οὕτω ὑπάρχουσιν ἠγαπημένοι ὡς ἀδελφοὶ οἱ πολῖται μετὰ τῶν χωρικῶν.

Εἰς τὸν τόπον ὅμως τοῦτον ἀλλέως τρέχουσι τὰ πράγματα, μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὑπάρχει διαχωρισμός, ἔχθρα, μῖσος, ἐπιβουλαί, ἐκ μέρους τοῦ ἀγροδότου μάλιστα ὁ ὁποῖος μὲ κάθε τρόπον ἐπιβουλεύεται τὸν ἀγρολήπτην του, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐπανελεύσεως, ἵνα τοῦ ἀσικώσῃ τὸ κτῆμα ὁλόκληρον ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως.

Ἤθελε δὲ ἐρωτήσει τις πῶς τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ; ἀποκρινώμεθα ναὶ δύναται καὶ πολλάκις τοῦτο ἔγινε εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀγγλοϊονίου Κυβερνήσεως, μὲ τὸ σύστημα τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου, διότι ὅταν ἦτο ἡ ὥρα τῆς ἐκτιμήσεως, ὁ ἀγροδότης δὲν ἐλάμβανεν ἕνα εὐσυνήδητον ἐκτιμητήν, ἀλλὰ ἐπροσκάλει τὸν πλέον διεφθαρμένον ὑποκείμενον εἰς τὴν θέλησίν του, ὅπως διορίσει διπλοῦν ποσὸν ἐλαιοκάρπου. Ὁ δυστυχὴς ἀγρολήπτης βλέπων τὴν δυστυχίαν ταύτην, ἐξόρκευε [illegible] τὸν ἀγροδότην του ὅτι, ὑπερβολικὴ οὖσα ἡ ἐκτίμησις,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τὴν δεῖνα ἡμέραν προβαίνει εἰς δευτέραν ἐκτίμησιν, ὁ ἀγροδότης προέβαινεν εἰς τρίτην καὶ τελείαν, ὅσα δὲ ἐξόδευε διὰ τὴν τριτην ἐκτίμησιν ἦτο ὅλα εἰς βάρος τοῦ ἀγρολήπτου, χωριστὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ ἴδιος ἀγρολήπτης ἐξόδευε διὰ τὴν δευτέραν ἐκτίμησιν, εἰς τὴν τρίτην δὲ ἐκτίμησιν ἦτο πλέον εὔκολον νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πρώτην ποσότητα τοῦ διπλοῦ καρποῦ, παρὰ εἰς τὴν τῆς δευτέρας ἐκτιμήσεως.

Ταῦτα ἐγίνοντο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἰονίου νόμου, ὅςτις ὡς ὀλιγαρχικὸς καὶ παρὰ τῶν ἰδίων ψηφιζόμενος ἔδιδε εἰς αὐτοὺς προνόμια.

Σήμερον δὲ μικρὰ διαφορὰ εἶναι, διότι ἔγινε μικρὰ διώρθωσις διὰ τοῦ ΣΜΔ. νόμου, παρετάθη δι' ὀλίγας ἡμέρας μὲν ἡ ἐκτίμησις.

Πολλὰ ἄλλα ἀναγκαιοῦσιν ὅπως διορθωθεῖ τὸ κακὸν τοῦτο, τὸ μαστίζον τοὺς γεωργοὺς τὰ ὁποῖα θέλομεν ἀποδείξει.

ἀκολουθεῖ.

Ὁ Ἐρωμένος πρὸς τὴν Ἐρωμένην του.

Περιπατεῖς ἀδιάφορη τὰ μάτια δὲν σαλεύεις
δίχνεις μ' αὐτὸ τὸ φέρσιμον π' ἔρωτα δὲν γυρεύεις
Φυλάγεσ' ὅσον δύνασαι τοὺς ὅρους μὴ παρέβῃς
νὰ δίξῃς μὲ τὴν φρόνησιν τὰ πάθ' ὅτι κυριεύεις
Δὲν ἔχω γνῶσιν κι' οὔτε νοῦν καλὰ νὰ λογαριάσω
ἂν κόρη μου καὶ μ' ἀγαπᾷς μὴ λυπηθῶ καὶ σκάσω.

——

Ἤλπιζα ςὴν ἀγάπην σου νὰ εὕρω τὴν ἐλπίδα
ἀλλὰ σημάδ' ἀγάπης ναὶ ποτ' ἀπ' ἐσὲ δὲν εἶδα
Σκληρὰ δὲν ἔχεις ἔλεος δὲν ἔχεις εὐσπλαγχνίαν
φρενήρη μὲ κατέστησας μοῦ 'φάγες τὴν καρδίαν.

——

Θυμᾶσαι ποῦ σ' ἐσίκωσα μικρὴ ςὴν ἀγκαλιά μου
ἀπ' τὰ νερὰ π' ἐδιάβαινες σιμὰ στὰ σπήτιά μου
Καὶ ἔκτοτε σ' ἠγάπησα σ' ἔβαλα ςὴν καρδιά μου
χαίρωμαι καὶ φλογίζομαι διὰ τὸν ἔρωτά μου
Λογιάζω τ' ἀλησμόνησες λογιάζω δὲν θυμᾶσαι
καίωμ' ἐγ' ὀχ' τὸν ἔρωτα καὶ σ' ἥσυχη κοιμᾶσαι
Θυμείσου κόρη δεῖξαι μου ἀγάπη χέρι χέρι
τ' ὁ ἔρως μου φλογίζει με ταχὺ καὶ μεσημέρη

Ὁ ἐν τῷ Παραδείσῳ δικηγόρος.

Ἔφθασε ςὸν Παράδεισον ςοῦ Ἀβραὰμ τοὺς κόλπους
εἷς Δικηγόρος τεθνηκὼς καὶ βλέπων τοὺς ἀνθρώπους
Περιπατοῦντας εἰς αὐτὸ τ' εὐφρόσυνον πεδίον
τῶν ἀπεράντων τόπων τε αὐτῶν τῶν αἰωνίων
Τὸν Ἰωάννην θεωρεῖ τὸν Πρόδρομον Κυρίου
ἐνδεδυμένον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τοῦ ἰδίου
Π ἦτο πρὸ τοῦ θανάτου του ἐδῶ στὴν γῆν διδάσκων
σάκον φορῶν ἐσκέφ' εὐθὺς ὅτι κ' ἐκ' ἦτο πάσχων
Ἴσως ἀπὸ τὴν ἔνδειαν καὶ ταπεινοφροσύνην
καὶ ἔχ' ἀνάγκην ὡς κ' ἐκεῖ δι' ἐλεημοσύνην
Δὲν εἶσαι ὁ Ἀνάδοχος τὸν ἐρωτᾷ Κυρίου;
γιατὶ μακρὰν εὑρίσκεσαι τοῦ θρόνου τοῦ Ἁγίου;
Δὲν 'βρίσκεσαι καὶ σὺ σιμὰ ὡσὰν Ἀνάδοχός του;
ὡς εἶσαι καὶ ὁ μαθητὴς ὁ ἐπιστήθιός του;
Δὲν εἶμαι εἶπε δὲν εἶμαι ὡσὰν ὁ Ἰωάννης
λοιπὸν τί μένεις ἥσυχος καὶ τίποτε δὲν κάμνει;
Καὶ τὶ νὰ κάμω εἶπε του; ἀναφορὰν κ' αἰτήσῃς
πλησίον τοῦ Κυρίου σου καὶ σὺ γιὰ νὰ καθίσῃς
Καὶ τὶς ὁ γράψων μοι αὐτὴν ὅπως μ' αὐτὴν ζητήσω;
πλησίον τοῦ Κυρίου μου κ' ἐγὼ γιὰ νὰ καθίσω;
Ἐγὼ καὶ χάρτην φέρε μου ν' εὕρῃς τὸ δίκαιόν σου
ἵνα καθίζῃς στὸ ἑξῆς σιμὰ στὸ Κύριόν σου
Τ' ἔφερε χάρτην κ' ἔγραψε ςὸν Ἄναρχον Πατέραν
ἵνα τὸ δίκαιόντ' εὕρῃ σ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν
Κ' ὕστερα τὴν ὑπέγραψε δι' ἧς ζητεῖ καὶ θέλει
νὰ λάβῃ τὸ ποθούμενον καὶ μ' ἕτερον τὴν στέλλει
Τὸν Ἅγιον Κασσιανὸν κ' εὐθὺς τὴν παρουσιάζει
καὶ ὁ δικαιοκρίτης δὲ τὸν Ἰωάννην κράζει
Ἐπέπληξε κ' ἠρώτησεν ὁ γράψας τὶς ἐκείνην;
εἷς δικηγόρος εἶπ' εὐθὺς ἐλθὼν ἀπ' τὴν Σελήνην
Εὐθὺς αὐτὸν διώξατε κι' ἀκόμη δέσατέ του
εἶπε καὶ εἰς κόλασιν πάρετε κλείσατέ τον
Τὸν δ' Ἅγιον Κασσιανὸν νὰ ἑορτάζουν μόνον
εἰς κάθε χρόνους τέσσαρας ςὸν Βίσεκτον τὸν χρόνον
Οὕτω τὸν κατεδίκασε, διὰ ποινὴν μεγάλην
τοῦ δ' Ἰωάνν' ἐπίπληξιν τοῦ ἔκαμε καὶ πάλιν
Ὁ Δικηγόρος στὴν στιγμὴν εὑρέθη κεκλισμένος
εἰς ἓν κλωβίον σιδηροῦν τὸ στόμα δεδεμένος
Μικρὸς εἷς Δαίμων δ' εἰσελθὼν μέσα εἰς τὸ κλωβίον
τὸν Δικηγόρον ἐρωτᾷ να μάθ' αὐτοῦ τὸν βίον
Τί ἔκαμες κ' ἦλθες ἐδῶ καὶ σ' ἔδεσαν τὸ στόμα;
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου καὶ ὅλον σου τὸ σῶμα;
Ἐκεῖνος δὲν ἠδύνατο γιὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ
κι' ὁ Δαίμων δὲ εὐσπλαγχνισθεὶς ἔτρεξε νὰ τὸν λύσῃ
Τὸν ἔλυσε καὶ ἐρωτᾷ νὰ τοῦ εἰπῇ καὶ πάλιν
κι' ὁ Δικηγόρος τὸν σιωπᾷ μὲ δύναμιν μεγάλην
Ἄφες αὐτὰ καὶ ν' μ' εἰπῇς προτοῦ νὰ πέσετ' ὅλοι,
κατω ἐδῶ ςὴν κόλασιν καὶ γίνεται Διαβόλοι;
Δὲν εἶσθαι ὅλοι ἄγγελοι ὡς εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι;
δὲν εἶσθαι λαμπρὰ πνεύματα ὅλοι μικροὶ μεγάλοι;
Ἤμεθα πάντες ἤμεθα τοῦ ἀπεκρίθ' εὐθέως
τάχα λαμπροὶ θὰ γίνωμεν μὴν εἶναι τρόπος νέος;
Ὄχι λαμπροὶ δὲν γίνεσθαι μὰ κάμετ' ἕνα ἄλλο
νὰ κάμετ' ἐπανάστασιν ἄκουσε νὰ σοῦ ψάλλω
Κι' ἀφοῦ καὶ ἀνατρέψετε ὅλα τὰ καθεστῶτα
νὰ κάμετε προκήρυξιν ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα πρῶτα
Κι' ὅταν καλῶς γνωρίσῃ ε π' ἐλάβετ' ἐξουσίαν
στὴν κόλασιν κηρύξετε εὐθὺς Δημοκρατείαν
Κ' εἰς κάθε χρόνους τέσσαρας διὰ τὸν πρόεδρόν σας
τὰς ἐκλογὰς θὰ ἔχεται εἰς τὸ Βασίλειόν σας
Καὶ οὔτ' ὅπως ἀρέσκεσθαι ψηφίζεται τὸν μᾶλλον
καλήτερον ἀπ' ὅλους σας καὶ ἄλλοτ' ἕνα ἄλλον
Κι' οὕτω θὰ βασιλεύεται οἱ πάντες ἐν ἀνέσει
κ' ἐλεύθεροι διάγεται ἕκαστος ὡς τ' ἀρέσει
Καλλὰ μοῦ λέγεις φίλε μου ἡσύχασε καὶ τρέχει
κι' ἀναστατώνει ἅπαντας τοὺς φίλους ὁποῦ ἔχει
Τὰ πάντα δὲ ἀνέτρεψαν καὶ ἡ προκήρυξίς των
ἔλαβε τὴν ἐνέργειαν διὰ τῆς ἐκλογῆς των
Ἀλλὰ γι' αὐτὰ τὶ ἔγινε στῆς ἐκλογῆς τὴν πάλην;
τὸν ἄρχοντα τὸν Σατανᾶν ἐψήφισαν καὶ πάλιν
Ἀλλ' ὄχι διὰ τέσσαρας ἀλλὰ χιλίους χρόνους
ἀφοῦ δὲ καὶ ἐκάθησαν εἰς τοὺς ἰδίους θρόνους
Ἐκεῖν' οἱ ἴδιοι ὑπουργοὶ κ' οἱ σύμβουλοίτ' ἀκόμα
στὴν ἐξουσίαν δ' ἴδασι πάλιν τὸ ἴδιον κόμμα
Ἀμέσως συνεβούλευσαν αὐτὸν τὸν πρόεδρόν των
τὸν Δικηγόρον π' εἶν ἐκεῖ νὰ θεωρ' ὡς ἐχθρόν των
Εἶπαν κι' ὡς ταραχοποιὸν κι' ἀκόμ' ἀνατροπέα
π' ἐνήργησε συστήματα στὴν κόλασ' ὅλως νέα
Λοιπὸν ὁ πρῶτος Σατανᾶς διέταξε νὰ διώξουν
τὸν Δικηγόρον ἀπ' ἐκεῖ καὶ σφόδρα νὰ τὸν σπρώξουν
Κ' εἰς τὸ κενὸν νὰ θέτωσιν αὐτ' οἱ ὑπήκοοί του
οἱ πάντες δὲ ἡσύχασαν αὐτὸς κ' οἱ ἀδελφοί του
Καὶ ἔκτοτε εἰς τὸ κενὸν οἱ Δικηγόρ' ὑπάγουν
διότ' ὡς ταραχοποιοὶ ἂν εἶν' ἀλλοῦ διάγουν...

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Παρίσιοι 27 Σεπτεμβρίου.—Εἰδήσεις ἐξ Ἀνοῒς φέρουσιν ὅτι 600 γάλλοι ἐξακολουθοῦντες τὴν κατὰ τῆς Λαγκ—Σὸν πορείαν αὐτῶν ἐνίκησαν καὶ αὖθις τοὺς Σίνας.

Ἐγένοντο σήμερον θάνατοι ἐκ χολέρας 5 ἐν Μασσαλίᾳ καὶ 2 ἐν Ὀράν.

Ῥώμη 27 Σεπτεμβρίου.—Θάνατοι ἐκ χολέρας ἐγένοντο σήμερον 8 ἐν Νεαπόλει, 10 Γενούῃ καὶ 90 ἐν τῇ λοιπῇ Ἰταλίᾳ.

Λονδῖνον 27 Σεπτεμβρίου—Ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἐντόνως ἐν τῇ νοτίῳ Ἀφρικῇ ὅπως περιστείλῃ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Βοέρων.

Ῥώμη 27 Σεπτεμβρίου.—Φοβερὸς σίφων ἐξερράγη ἐπὶ τῆς Κατάνης, 80 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ 350 ἐπληγώθησαν. (Χαβᾶς)

Λονδῖνον 27 Σεπτεμβρίου.—Τὸ μετὰ καμήλων σχηματισθὲν στρατιωτικὸν σῶμα ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, πρόκειται δὲ ν' ἀνέλθῃ τὸν Νεῖλον αὔριον.

Αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανελήφθησαν ἐν Τογκίνῳ. Οἱ γάλλοι δὲ ἐνίκησαν αὖθις τὸν ἐχθρὸν καὶ ἤδη βαίνουσιν ἐπὶ τὰ πρόσω. Κατὰ τὰς γενομένας συμπλοκὰς οἱ γάλλοι ἀπώλεσαν 24 ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας, φονευθέντας καὶ τραυματισθέντας. (Ῥέουτερ)

Ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς γάμος ἡγεμόνων.

Γερμανική τις ἐφημερὶς λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τοῦ τελευταίου γάμου τοῦ δουκὸς τοῦ Ἒς δημοσιεύει κατάλογον τῶν ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς γάμων τῶν ἡγεμόνων. Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ μνημονεύεται Ἀλέξανδρος Β'. αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας, ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν κόμησσαν Δολγορούκη, ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας Φρεδερῖκος ὁ Ζ'. ὅστις ἐνυμφεύθη μίαν ῥάπτριαν, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ τὴν κόρην ἑνὸς τῶν σωματοφυλάκων του, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας Φριδερῖκος Γουλιέλμος ὁ Β'. ἐνυμφεύθη κατὰ πρῶτον τὴν δεσποσύνην Βὲς, καὶ εἰς δεύτερον γάμον τὴν κόμησσαν Δονὼφ, ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος τοῦ Κοβούργου ἐνυμφεύθη διδασκάλισσαν κλειδοκυμβάλου, ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος τοῦ Ἓνς κυρίαν τινὰ ὀνόματι Χάνκη ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν Ἀλέξανδρον τὸν Α'. ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι δοῦκες καὶ πρίγκηπες ἐνυμφεύθησαν μοργανιτικῶς. Ὅλοι δὲ οἱ σύζυγοι οὗτοι, ἐπιλέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ἔζησαν εὐτυχεῖς.

Παρίσιοι 29 Σεπτ.—Τηλεγράφημα τῆς προχθὲς τοῦ ναυάρχου Κουρμπὲ φέρει ὅτι ἐξακολουθεῖ οὗτος ὀχυρῶν τὴν Κελούγκ. Ὁ ναύαρχος Λεσπὲς δὲν κατέλαβεν εἰσέτι τὴν Ταμσούϊ. Ἐξ ἀποσπάσματος, ὅπερ ἀπεβίβασεν πρὸς κατόπτευσιν τῶν σινικῶν θέσεων, ἐφονεύθησαν 9 ἄνδρες. Ὁ ναύαρχος Κουρμπὲ θ' ἀποκλείσῃ πάντας τοὺς λιμένας τῆς Φορμόζης, ἀφ' ὧν θὰ ἐδύναντο οἱ Σῖναι νὰ λάβωσιν ἐπικουρίας.

Σήμερον ἀπέθανον ἐκ χολέρας 6 ἐν Ὀρὰν τῆς Ἀλγερίας.

Ῥώμη 29 Σεπτεμ.—Θάνατοι ἐκ χολέρας 62 ἐν Νεαπόλει, 10 ἐν Γενούῃ καὶ 16 ἐν τῇ λοιπῇ Ἰταλίᾳ.

Παρίσιοι 30 Σεπτεμ.—Ἐπιβεβαιοῦται, ὅτι οἱ Βεδουΐνοι κατέσφαξαν τοὺς ἐπιβάτας τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐφ' οὗ εἶχεν ἐπιβιβασθῆ ὁ ταγματάρχης Στέβαρτ, πλὴν 14, οὓς κρατοῦσιν αἰχμαλώτους. Ἀγνοεῖται ἂν μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὁ ταγματάρχης Στέβαρτ καὶ ὁ Γάλλος ὑποπρόξενος Ἕρβεν.

Λονδῖνον 30 Σεπτεμ.—Ὁ μουδίρης τῆς Δόγγολας ἐτηλεγράφησε λεπτομερείας περὶ τῆς σφαγῆς τοῦ στρατηγοῦ Στέβαρτ καὶ 40 τῶν ἀκολούθων αὐτοῦ. Μόνον 14 ἄνδρες ἐσώθησαν Ὁ στρατηγὸς Οὐολσέλεϋ διέταξε τὸν μουδίρην νὰ μεταβῇ μεθ' ὅλου τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ εἰς Merarvi πρὸς σωτηρίαν τῶν ὑπολειφθέντων· ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ δώσῃ καὶ λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων.

——

Διὰ Β. διατάγματος ἐπικυροῦται ἡ χειροτονία τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας κ. Εὐσταθίου Βουλισμᾶ καὶ παραγγέλονται ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ νὰ ἀναγνωρίζωσιν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον καὶ χορηγῶσιν αὐτῷ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν καὶ συνδρομὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου ἀπονέμουσαι αὐτῷ τὰς εἰς τὸν ἱερὸν αὐτοῦ βαθμὸν ἀνηκούσας τιμάς.

Περὶ τῆς παμπρώτης ἀρχῆς ἢ γενέσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

ΥΠΟ

ΠΑΦΝΟΥΤΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑΔΟΥ

διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας.

Συνέχεια. Ἴδε προηγούμενον φύλλον.

τοῦ ἀνθρώπου ψυχή, ἐξ ἐναντίας; οὐσία οὖσα πνευματική, οὐκ ἐξήρτηται ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ἔστιν ἑπομένως; ἀθάνατος· ἐφ ᾧ καὶ ἁπάντων τῶν Ἐθνῶν οἱ σοφοὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς ἀπεδέξαντο. Τῆς δὲ ἑαυτοῦ οὐσίας μεταδίδωσι Θεὸς ὁ Πατὴρ μόνον τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· ἐφ ᾧ καὶ τα τρία τῆς Θεότητος πρόσωπα κατά τε τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐντελῶς εἰσὶν ὅμοια καὶ ἕν.

Ἑτέραν γνώμην περὶ τῆς παμπρώτης ἀρχῆς τῆς ψυχῆς εἶχεν ὁ Ἐπίκουρος, φιλόσοφος κατωτέρας τάξεως. Οὗτος, ὢν ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκρίτου, ἀπεδέξατο, καθάπερ καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ οὗτος, ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ σύμπας ὁ κόσμος οὗτος, καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ Θεοί, συνέστησαν ἐξ ἀτόμων, ὧνπερ ὁ ἀριθμὸς ἄπειρος. Συμπίπτουσι δὲ τὰ ἄτομα ταῦτα καὶ συνδέονται μετ᾿ ἀλλήλων ἀπὸ τύχης, ἄνω τε καὶ κάτω πρότερον ἐξ ἀειδίου ἐν πάσῃ ἀταξίᾳ περιφερόμενα. Τὰ ἄτομα λοιπὸν ταῦτα εἰσὶ κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἡ παμπρώτη ἀρχὴ ἁπάντων τῶν πραγμάτων, ἑπομένως καὶ τῶν ψυχῶν. Ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ πλάσμα, καὶ φαντασια καθαρά, ἀντιμαχομένη· οὐ μόνον εἰς τὴν θεολογίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑγιᾶ φιλοσοφίαν· διότι, καθ᾿ ὅσον ἐκ τῆς φυσικῆς ἐστὶ γνωστόν, τὰ ἄτομα εἰσὶν ὕλη ἀκατέργαστος, καὶ ἄμοιρος πνεύματος καὶ νοῦ, οὔτε βίον τὸ καθ ἑαυτά, οὔτε κίνησιν ἔχοντα, καὶ ἑπομένως οὐδὲ διδόναι δυνάμενα. Ἐκ δὲ τούτου προϋποτιθέασιν οἱ τοιοῦτοι ὡς παμπρώτην ἀρχὴν ποιητικήν τινα αἰτίαν, ἥτις, ἄπειρον νόησιν καὶ παντοδυναμίαν κατέχουσα, ζωοποιεῖ, τακτοποιεῖ καὶ συντηρεῖ ταῦτα. Εἰσὶ δὲ κατὰ τοὺς φυσιολόγους τὰ ἄτομα ταῦτα τόσῳ σμικρά, ὥστε οὐδόλως δι᾿ ὀφθαλμῶν ἀόπλων δύναταί τις αὐτὰ ἰδεῖν· τοῦτο δὲ σημαίνει καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἡ ὀνομασία· ἄτομον, ἄτμητον. Ἀλλ᾿ ἡ κατὰ τύχην αὕτη τῶν ἀτόμων σύμπτωσις, δι᾿ ἧς αἱ τῶν ἀνθρώπων ψυχαὶ καὶ ἅπαντα τοῦ κόσμου τὰ κτίσματα, ἥλιος, σελήνη, ἀστέρες, ὕδωρ, ὄρη, ζῶα, φυτὰ κ.τ.λ. συνέστησαν, οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μηδέν· διότι κατὰ τὴν καθαρὰν τῆς τε φιλοσοφίας καὶ τῆς θεολογίας ἔννοιαν ἡ τύχη καὶ τὸ μηδὲν ἐστὶν ἓν καὶ τὸ αὐτό· ἑπομένως διὰ τούτων οὐδὲν ἄλλο λέγει τις, ἢ ὅτι τὸ μηδὲν ἐδημιούργησε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα πάντα. Ἀλλ᾿ εἰς τὴν δημιουργίαν τούτων ἐστὶν ἀναγκαία νόησις ἄπειρος καὶ παντοδυναμία. Ταῦτα δὲ μόνος ὁ Θεὸς ἔχει, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἄτομα, ἅπερ ὕλη ἀκατέργαστος καὶ ἄνευ πνεύματος ὄντα, εἰσὶ πρὸς τούτοις καὶ τόσῳ σμικρα, ὥστε, ἵνα ἴδῃ τις αὐτά, ἔχει χρείαν τῶν ἀρίστων μικροσκοπίων. Τοῦτο κατενόησαν ἤδη οἱ μέγιστοι τῶν ἐθνικῶν φιλοσόφων, οἷον ὁ Πλάτων, ὁ Κικέρων, ὁ Σενέκας, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Πλούταρχος, ἐν γένει οἱ Στοϊκοί, οἵτινες καὶ μᾶλλον ἐπισταμένως καὶ λογικώτερον τοῦ Ἐπικούρου ἐσκέπτοντο· εἰ καὶ οὗτοι, ὡς εἴρηται, περιέπεσον εἰς πλάνην, ἀποδεξάμεναι ὅτι ἡ ψυχὴ διὰ τὰς ἐξαιρέτους αὐτῆς ἰδιότητας, οἷον τὸν νοῦν, τὴν ἐλευθέραν θέλησιν, τὸν μνήμην κ.τ.λ. πράγματι μέρος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄντως ὁ Θεός, ἀφελόμενός τι ἀφ᾿ ἑαυτοῦ μετέδωκε τοῦτο τῇ ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τὴν μὲν ἁρμονίαν, τάξιν, ὡραιότητα καὶ λοιπὴν τοῦ κόσμου τούτου διακόσμησιν θεωροῦντες, ἀνεγνώρισαν μὲν ὅτι οὐχὶ τὰ ἄτομα, ἀλλ᾿ ὄν τι ἀπείρως νοῆμον καὶ παντοδύναμον, ὅπερ ἡμεῖς Θεὸν καλοῦμεν, ἐδημιούργησε τὸν κόσμον· ἀλλ᾿ ἀπεδέξαντο ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησεν αὐτὸν ἔκ τινος προϋπαρχούσης καὶ αἰωνίου ὕλης· δηλονότι ἐκ τῶν ἀτόμων, ἅπερ ἐξ ἀειδίου ἐξ ἑαυτῶν ὑπῆρχον· ἑπομένως καὶ οὗτοι ἠρνοῦντο τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441ΦΑ0110